

Több oka is volt annak, hogy az **A-HÍDragon csapata** telephelyet váltson, ennek végeredményeként a Vízügytől béreltek egy területet a Csepel-sziget északi végében a Kvassai híd lábánál és **megvalósították álmukat**, kialakították a saját edzőbázisukat.

Nem csak az e-mailen megküldött meghívóhoz csatolt térkép segítette a tájékoztatóban, de a terület bejáratánál kedvesen útbaigazító biztonsági őr is egyengette utamat „Menjen csak fiatalember arra egyenesen, már sokan vannak” buzdításával.

Talán a Soroksági úton kialakult dugó vagy az egész hetes, irtózatosan esős idő eleleni félelem okán a vendégek létszáma elmaradt a várakozástól, azonban így a megjelent vendégeknek a vendéglátói szeretetből annál több jutott.

És valóban, az összes Sárkányhajós egyenpólóban, sűrögve-forogva, izgalommal teli, ugyanakkor megérdemelten büszke házigazdaként, jókedvűen várta a vendégeket. Elegáns, fehér abrosszal terített

kerthelyiséget varázsolva, húsítóket, frissítőket (alkoholos és alkoholmentes italokat) és aprópogácsát kínálva várták az ide érkezőket. Nem tudtam nem észrevenni azt a hatalmas bográcsot sem, amiben már rotyogott az ínycsiklandóan illatozó gulyásleves. Gondoltam is magamban, hogy azért tudnak élni ezek a Sárkányhajósok. Ha ez a sárkányhajózás és minden edzés ilyen körülmények között telik, akkor talán komolyan el kellene gondolkodnom az evező rendszeres megragadásán...

Némi csúszással kezdetét vette a „hivatalos” program a telep és a csapat bemutatásával a kezdetektől napjainkig. Történelmi, kulturális és technikai tudást magunkba szívva megismerhettük, hogy honnan indult maga a sárkányhajózás,

milyen szabályok mentén szerveződik a hazánkban is egyre népszerűbb tömegsport. A szervezők nem bízták a véletlenre, mert ha esetleg valaki az előadások iránt nem kellő figyelemmel viseltetett, az a rákövetkező rögtönzött dolgozaton egyből elvérezhetett volna. Szerencsére és köszönhetően a színvonalas és kellően felkészült – szintén sárkányhajós – előadóknak minden vizsgáló átkelt a tűfokán...

A telepen végigsétálva, minden egyes ásonyomáson, becsavart csavarban, összeszerelt kikötőn, lefektetett több 10 m víz-gáz és elektromos vezetéken látszik az a sok-sok munkaóra, mely szerencsére építőiparos irányítás mellett, de mégiscsak lelkes amatőr sárkányhajósok és családtagjaik szabadidejükből ellopott percek

sokaságának eredménye. Múltán lehetnek büszkéek gyermekükre, a Sárkányhajó telepre.

Bár nem tisztem a „szponzorok” és segítő külsős vállalatok méltatása, de talán – mint ahogy minden magára is valamit adó létesítmény avatásakor – itt is meg kell említeni azokat, akik nélkül nem jöhetett volna létre a remekmű. Nem is azért fontos megemlíteni, mert anyagi jelentősége lenne – bár az sem elhanyagolható –, hanem inkább a csapat-szellemet és egy nagycsaládhoz való tartozást mutatja az is, hogy hogyan segítették a Sárkányhajósok telepének létrejöttét a projekteken fel nem használt anyagok, a „kiszoruló” beton, G-HÍD konténerek, M-HÍD raktárából kölcsönkért padok, öltözőszekrények, stb. stb.

Persze egy sárkányhajó telepvató nem valósulhat meg sárkányhajózás nélkül, így egy rövid, de annál viccesebb táncos bemelegítés és persze szakmai és technikai felkészítést követően vízre szálltunk. Nem mondhatnám, hogy túlzásba vittük az „edzést”, de nem is ez volt a cél, hanem inkább a sport bemutatása és

megszerettetése. Ez a párszáz méteres evezés ennek ellenére a rákövető két napban érezte hatását izmaimban....

A sárkányhajózás tényleg szép sport. Nem egyszerű lapátolás, laza evezgetés. Itt tényleg az egységben az érő. A ritmus,

összhang, fegyelmezetség, kitartás és technika az, ami a hajót a vízen olyan sebességre képes egyik pillanatról a másikra felgyorsítani, hogy az ember még a székről is lebillen. A szó szoros értelmében ezt történt, miután vendéglátóink megmutatták

nekünk, hogy mire is képesek, amikor is udvariasan megkértek minket, hogy kis pihenőt tartva a lapátokat emeljük be és majd Ők eveznek. Hát tényleg rákétaként lótt ki a hajó, és a korábbi csordogáláshoz képest süvítettük, mint egy golyó.

Az evezés végeztével, miután kellemesen elfáradtunk, még jobban esett az addigra elkészült gulyásleves, és a vacsora közben egy-egy pohár bor melletti beszélgetések. A délután estébe hajlott, és bár kellemes napsütéses napot zártunk, a tavaszi hűvös indulásra ösztökölte a résztvevőket. Buzdítok mindenkit, aki szeret mozogni, edzésben tartani magát, jó levegőn lenni és egy jó csapat tagja szeretne lenni, hogy bátran csatlakozzon és töltsen a szerda és vasárnap délutánjait sárkányhajózással az A-Híd Dragonosokkal!

Nagy-Mélykúti Bence

